ODLUKE

PROVEDBENA ODLUKA KOMISIJE (EU) 2020/1499

od 28. srpnja 2020.

o primjenjivosti Direktive 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća na proizvodnju i veleprodaju električne energije iz obnovljivih izvora u Italiji

(priopćeno pod brojem dokumenta C(2020) 5026)

(Vjerodostojan je samo tekst na talijanskom jeziku)

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i stavljanju izvan snage Direktive 2004/17/EZ ([1]), a posebno njezin članak 35. stavak 3.,

nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom za ugovore o javnoj nabavi,

budući da:

1. ČINJENICE

(1) Enel Green Power („podnositelj zahtjeva") podnio je 3. prosinca 2019. Komisiji zahtjev na temelju članka 35. stavka 1. Direktive 2014/25/EU („zahtjev"). Zahtjev je u skladu s člankom 1. stavkom 1. Provedbene odluke Komisije (EU) 2016/1804 ([2]).

(2) Zahtjev se odnosi na proizvodnju i veleprodaju električne energije iz obnovljivih izvora, kako je navedeno u članku 9. Direktive 2014/25/EU, koje podnositelj zahtjeva obavlja u Italiji. Predmetne usluge opisane su u zahtjevu kako slijedi: solarna energija, energija vjetra, energija iz minihidroelektrana i geotermalna energija. Podnositelj zahtjeva u svoj zahtjev nije uključio biomasu i bioplin jer tvrdi da se mora zaključiti, u skladu s praksom Komisije, da s obzirom na postojeće programe poticaja za te tehnologije tržišta tih tehnologija još nisu izravno izložena tržišnom natjecanju.

(3) Zahtjev nije bio popraćen obrazloženim i utemeljenim stajalištem koje je donijelo neovisno državno tijelo. Stoga u skladu s točkom 1. Priloga IV. Direktivi 2014/25/EU Komisija mora donijeti provedbeni akt o tom zahtjevu u roku od 105 radnih dana. Početni rok ukinut je u skladu s točkom 2. Priloga IV. Direktivi 2014/25/EU. Rok koji su podnositelj zahtjeva i Komisija usuglasili za donošenje provedbenog akta istječe 31. srpnja 2020.

2. PRAVNI OKVIR

(4) Direktiva 2014/25/EU primjenjuje se na dodjelu ugovora za obavljanje djelatnosti povezanih, među ostalim, s proizvodnjom i veleprodajom električne energije u smislu Direktive 2014/25/EU, osim ako je djelatnost izuzeta u skladu s člankom 34. te direktive.

(5) Na temelju Direktive 2014/25/EU ugovori kojima se namjerava omogućiti obavljanje jedne od djelatnosti na koje se primjenjuje Direktiva 2014/25/EU ne trebaju podlijegati toj direktivi ako je u državi članici u kojoj se ta djelatnost obavlja ona izravno izložena tržišnom natjecanju na tržištima kojima pristup nije ograničen. Izravna izloženost tržišnom natjecanju procjenjuje se na temelju objektivnih kriterija, koji mogu uključivati značajke predmetnih proizvoda ili usluga, postojanje alternativnih proizvoda ili usluga za koje se smatra da su zamjenjivi na strani ponude ili na strani potražnje, cijene te stvarnu ili potencijalnu nazočnost više od jednog dobavljača proizvoda ili pružatelja predmetnih usluga.

([1]) SL L 94, 28.3.2014., str. 243.

([2]) Provedbena odluka Komisije (EU) 2016/1804 od 10. listopada 2016. o detaljnim pravilima za primjenu članaka 34. i 35. Direktive 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga (SL L 275, 12.10.2016., str. 39.).

3. **PROCJENA**

3.1. **Neograničen pristup tržištu**

(6) Smatra se da je pristup tržištu neograničen ako je predmetna država članica provela i primijenila relevantno zakonodavstvo Unije o otvaranju tržišta za određeni sektor ili jedan njegov dio kad je riječ o tržišnom natjecanju. To je zakonodavstvo navedeno u Prilogu III. Direktivi 2014/25/EU, u kojem se za proizvodnju i veleprodaju električne energije iz obnovljivih izvora upućuje na Direktivu 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([3]).

(7) Na temelju informacija dostupnih Komisiji Italija je Direktivu 2009/72/EZ prenijela u nacionalno pravo Zakonodavnom uredbom br. 93/2011, koja je kasnije izmijenjena člankom 26. Zakona br. 115/2015 i člankom 33. Zakona br. 122/2016. Stoga se smatra da pristup mjerodavnom tržištu nije ograničen u skladu s člankom 34. stavkom 3. Direktive 2014/25/EU.

3.2. **Izravna izloženost tržišnom natjecanju**

(8) Izravnu izloženost tržišnom natjecanju trebalo bi ocijeniti na temelju više pokazatelja, od kojih ni jedan nije odlučujući sam po sebi. Kad je riječ o tržištima na koja se odnosi ova Odluka, jedan je od kriterija koje bi trebalo uzeti u obzir tržišni udio glavnih sudionika na određenom tržištu. S obzirom na to da se uvjeti za razne djelatnosti na koje se odnosi zahtjev razlikuju, za ispitivanje konkurentne situacije potrebno je uzeti u obzir različite okolnosti na mjerodavnim tržištima.

(9) Ovom se Odlukom ne dovode u pitanje primjena pravila o tržišnom natjecanju i državnim potporama ni ostala područja prava Unije. Konkretno, kriteriji i metodologija koji su upotrijebljeni za procjenu izravne izloženosti tržišnom natjecanju u skladu s člankom 34. Direktive 2014/25/EU nisu nužno istovjetni onima upotrijebljenima za procjenu u skladu s člankom 101. ili 102. Ugovora o funkcioniranju Europske unije ili Uredbom Vijeća (EZ) br. 139/2004 ([4]), kako je potvrdio Opći sud ([5]).

(10) Cilj je ove Odluke utvrditi jesu li djelatnosti na koje se odnosi zahtjev izložene određenoj razini tržišnog natjecanja na tržištima kojima pristup nije ograničen u smislu članka 34. Direktive 2014/25/EU i osigurati da se i u nedostatku discipline koja proizlazi iz detaljnih pravila o nabavi utvrđenih u Direktivi 2014/25/EU javna nabava za obavljanje djelatnosti iz zahtjeva provede na transparentan i nediskriminirajući način na temelju kriterija kojima se kupcima omogućuje utvrđivanje rješenja koje je sveukupno ekonomski najpovoljnije.

3.3. **Definicija mjerodavnog tržišta**

(11) Komisija je 2012. u Provedbenoj odluci 2012/539/EU ([6]) utvrdila da su proizvodnja i veleprodaja električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora zasebno tržište.

(12) Komisija je 2017. donijela Provedbenu odluku (EU) 2018/71 ([7]) koja se odnosi na tržište električne energije u Nizozemskoj. Komisija je iznijela stav da u slučaju Nizozemske nije potrebno razdvojiti tržište električne energije na zasebna tržišta prema njihovu izvoru. Glavni razlozi za odstupanje od Provedbene odluke 2012/539/EU u slučaju Italije bili su sljedeći: činjenica da se električna energija iz obnovljivih izvora prodavala izravno na veleprodajnom tržištu, a ne pravnom subjektu koji nije dio tržišta, tj. operatoru prijenosnog sustava u Njemačkoj i društvu Gestore dei Servizi Energetici (GSE) u Italiji, izostanak prioritetne isporuke električne energije iz obnovljivih izvora, činjenica da je zakonska stopa naknade primjenjiva na električnu energiju bila u obliku poticajne premije (za razliku od fiksne

([3]) Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL L 211, 14.8.2009., str. 55.).

([4]) Uredba Vijeća (EZ) br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika (Uredba EZ o koncentracijama) (SL L 24, 29.1.2004., str. 1.).

([5]) Presuda od 27. travnja 2016., *Österreichische Post AG protiv Komisije*, T-463/14, ECLI:EU:T:2016:243, točka 28.

([6]) Provedbena odluka Komisije 2012/539/EU od 26. rujna 2012. o izuzimanju proizvodnje i veleprodaje električne energije iz konvencionalnih izvora u makropodručju Sjever i makropodručju Jug u Italiji iz primjene Direktive 2004/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i o izmjeni Odluke Komisije 2010/403/EU (SL L 271, 5.10.2012., str. 4.).

([7]) Provedbena odluka Komisije (EU) 2018/71 od 12. prosinca 2017. o izuzimanju proizvodnje i veleprodaje električne energije u Nizozemskoj iz primjene Direktive 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i stavljanju izvan snage Direktive 2004/17/EZ Direktive 2014/25/EU (SL L 12, 17.1.2018., str. 53.).

stope iz prethodnih njemačkih i talijanskih odluka) te činjenica da su subvencije za obnovljive izvore energije od početka dodjeljivane u okviru natječaja u kojem su se različite tehnologije natjecale za unaprijed utvrđeni iznos subvencija.

(13) U ovom zahtjevu podnositelj zahtjeva smatra da su u Italiji veleprodaja električne energije iz obnovljivih izvora energije i veleprodaja električne energije iz konvencionalnih izvora dio istog tržišta.

(14) U podnesku od 6. ožujka 2020. talijansko tijelo za zaštitu tržišnog natjecanja Autorita' Garante della Concorrenza e del Mercato („AGCM") tvrdi da se ne može utvrditi zasebno tržište proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora koje se razlikuje od tržišta proizvodnje energije iz konvencionalnih izvora. To tijelo navodi da su proizvodnja iz obnovljivih izvora i proizvodnja iz konvencionalnih izvora u potpunosti zamjenjive u kontekstu zadovoljavanja potražnje za energijom te da je udio energije iz obnovljivih izvora u prodaji pod tržišnim uvjetima visok (više od 50 % ukupne prodaje). AGCM u tom kontekstu tvrdi da su poticaji za proizvodnju iz obnovljivih izvora znatno smanjeni od 2012. te da su s vremenom postali uglavnom dostatni samo za naknadu troškova proizvođača električne energije.

(15) Komisija primjećuje da u Italiji postoji niz programa potpore za proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora, koji imaju različite značajke.

(16) U Provedbenoj odluci 2012/539/EU, koja se odnosi na Italiju, Komisija je analizirala značajke četiriju programa potpore za proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora. Budući da su značajke programa potpore za proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora koji su u Italiji uvedeni nakon te odluke drugačije od značajki analiziranih programa, tržište će se, za potrebe analize u ovim uvodnim izjavama, podijeliti s jedne strane na programe potpore za proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora u Italiji koji su analizirani u Provedbenoj odluci 2012/539/EU, i s druge strane programe potpore za proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora koji su u Italiji uvedeni nakon te odluke.

(17) U tom je kontekstu važno napomenuti da ne podliježu svi sudionici na predmetnom tržištu pravilima o javnoj nabavi. Stoga društva koja ne podliježu tim pravilima uglavnom mogu, kad posluju na tim tržištima, vršiti konkurentski pritisak na one sudionike koji podliježu pravilima o javnoj nabavi.

3.4. **Definicija mjerodavnog zemljopisnog tržišta**

(18) Često se smatra da je mjerodavno zemljopisno tržište u sektoru električne energije nacionalnog opsega. No mjerodavno zemljopisno tržište može ovisiti i o konfiguraciji zona trgovanja koja održava ograničenja mreže.

(19) U Provedbenoj odluci 2012/539/EU Komisija je utvrdila da zbog postojanja ograničenja mreže, a za potrebe ocjene jesu li ispunjeni uvjeti iz članka 30. stavka 1. Direktive 2004/17/EZ ([8]) te ne dovodeći u pitanje pravo u području tržišnog natjecanja, mjerodavno zemljopisno tržište proizvodnje i veleprodaje električne energije iz konvencionalnih izvora dijeli se na makropodručje Sjever i makropodručje Jug.

(20) Podnositelj zahtjeva tvrdi da je zemljopisno tržište nacionalno.

(21) U podnesku od 6. ožujka 2020. talijanska nadležna tijela ukazuju na to da je razlika u cijeni između makropodručja Jug i Sardinije smanjena gotovo na 0 te da je smanjena razlika u cijeni između makropodručja Jug i makropodručja Sicilija. AGCM ističe da je došlo do dekoncentracije tržišta u Italiji, što je vidljivo po stabilnom padu Herfindahl-Hirschmannova pokazatelja (HHI) na nacionalnoj razini (549 u 2018., 686 u 2017., 713 u 2016. i 884 u 2012.). Izračun HHI-ja dostavio je podnositelj zahtjeva u podnesku od 19. rujna 2019. No AGCM ističe da se područna cijena u barem jednom makropodručju (Sicilija) i dalje stalno i znatno razlikuje od cijene u ostatku zemlje.

([8]) Direktiva 2004/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga (SL L 134, 30.4.2004., str. 1.).

(22) Komisija se slaže da kretanja u razlikama u cijeni u proteklih osam godina pokazuju vrlo veliku konvergenciju makropodručjâ. No zbog daljnjeg postojanja cjenovne premije na tržištu u makropodručju Sicilija trebalo bi to područje odvojiti od ostatka talijanskog tržišta.

(23) Za potrebe procjene iz ove Odluke i ne dovodeći u pitanje pravo u području tržišnog natjecanja i pravila o državnim potporama, Komisija smatra da postoje dva mjerodavna zemljopisna tržišta: s jedne strane makropodručja Sjever, Jug i Sardinija te s druge strane makropodručje Sicilija.

3.5. **Analiza tržišta**

(24) U Provedbenoj odluci 2012/539/EU Komisija je zaključila da se samo proizvodnja i veleprodaja električne energije iz konvencionalnih izvora mogu izuzeti iz pravila o javnoj nabavi. U Odluci je navedeno da bi se trebalo smatrati da je uvjet izravne izloženosti tržišnom natjecanju iz članka 30. stavka 1. Direktive 2004/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ispunjen u pogledu proizvodnje i veleprodaje električne energije iz konvencionalnih izvora na području Italije, osim u slučaju Sardinije i Sicilije. U Odluci su analizirane značajke četiriju programa poticaja za obnovljive izvore energije.

(25) Mehanizam Comitato Interministeriale Prezzi del 29 aprile 1992 (CIP6) sastoji se od zakonski utvrđene poticajne cijene za električnu energiju proizvedenu iz obnovljivih izvora i iz izvora sličnih obnovljivim izvorima energije, točnije električnu energiju proizvedenu u kogeneracijskim postrojenjima. Taj mehanizam obuhvaća operativne troškove, kapitalne troškove i troškove goriva te uključuje poticajni element primjenjiv u prvih osam godina rada.

(26) Sveobuhvatna tarifa („TO”) primjenjuje se na postrojenja čiji je instalirani kapacitet manji od 200 kW u slučaju vjetroelektrana i manji od 1 MW u slučaju drugih vrsta obnovljivih izvora energije. Taj sustav ima jamstvo od 15 godina, dobrovoljan je i alternativa sustavu zelenih certifikata. Sveobuhvatna tarifa uključuje cijenu energije i poticaj.

(27) Mehanizam zelenih certifikata („CV”) temelji se na određivanju obveznih kvota za proizvođače i uvoznike električne energije iz konvencionalnih izvora, koji moraju svake godine dostaviti niz zelenih certifikata. Potom se zeleni certifikati dodjeljuju postrojenjima za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora ovisno o izvoru proizvedene energije i njima se može trgovati na zasebnom tržištu koje nije energetsko. Proizvođači električne energije iz obnovljivih izvora ostvaruju prihode od prodaje obnovljive energije i, kao poticaj, prihode od prodaje zelenih certifikata. Vrijednost zelenih certifikata utvrđuje se na temelju odnosa između potražnje (među proizvođačima i izvoznicima električne energije iz konvencionalnih izvora) i ponude (proizvođača električne energije iz obnovljivih izvora). Programi zelenih certifikata primjenjuju se na postrojenja kapaciteta većeg od 1 MW (osim fotonaponskih postrojenja) i energiju vjetra veću od 200 kW.

(28) Zeleni certifikati izmijenjeni su u siječnju 2016. i preimenovani u GRIN. Riječ je o tromjesečnoj premiji koja se uz cijenu električne energije isplaćuje korisnicima programa. Plaćeni iznosi i njihovo trajanje u okviru GRIN-a istovjetni su onome koje bi korisnici dobili u okviru starih zelenih certifikata.

(29) Sustavom energetskih računa („CE”) potiče se proizvodnja električne energije iz fotonaponskih izvora, a riječ je o poticajnoj premiji u okviru koje proizvođači ostvaruju tržišnu cijenu na tržištu za dan unaprijed i dobivaju poticajnu naknadu. Taj sustav poticaja ima jamstvo od 20 godina.

(30) Na temelju značajki tih programa i posebnosti proizvodnje električne energije i veleprodaje proizvedene električne energije Komisija je u Provedbenoj odluci 2012/539/EU zaključila da uvjet izravne izloženosti tržišnom natjecanju nije ispunjen u pogledu proizvodnje i veleprodaje električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora. Budući da se uvjeti za te programe nisu uvelike mijenjali, Komisija ne vidjeti razlog za promjenu svoje procjene.

(31) Među programima koji su uvedeni nakon Provedbene odluke 2012/539/EU, Komisija je obaviještena o onim najvažnijima i oni su odobreni u skladu s pravilima o državnim potporama u Odluci Komisije C(2016) 2726 ([9]) i Odluci Komisije C(2019) 4498 ([10]). To ukazuje na to da ti programi uključuju primjerenu naknadu s obzirom na ostvarene troškove te da dodijeljena potpora ne narušava jedinstveno tržište.

([9]) Odluka Komisije C(2016) 2726 od 28. travnja 2016. o potpori za električnu energiju iz obnovljivih izvora.

([10]) Odluka Komisije C(2019) 4498 od 14. lipnja 2019. o potpori za električnu energiju iz obnovljivih izvora 2019. – 2021.

(32) Program uspostavljen Ministarskom uredbom od 23. lipnja 2016. bio je otvoren za sve obnovljive izvore energije, osim za solarnu fotonaponsku energiju. Korisnike se podijelilo u tri kategorije prema snazi elektrane: novi veliki proizvođači (tj. s instaliranim kapacitetom većim od 5 MW), novi srednji proizvođači (tj. s instaliranim kapacitetom od 500 kW2 do 5 MW; ta kategorija uključuje i obnovu kapaciteta proizvođača bilo koje veličine) i mali proizvođači (tj. s instaliranim kapacitetom od najviše 500 kW). Komisija je napomenula da bi u slučaju tehnologija prihvatljivih za taj program nivelirani trošak energije („LCOE") bio viši od očekivane tržišne cijene električne energije te da bi bez potpore i pod uobičajenim tržišnim uvjetima neto sadašnja vrijednost („NPV") za projekte obnovljive energije bila negativna.

(33) Program uspostavljen Ministarskom uredbom od 4. srpnja 2019. sastoji se od operativne potpore za proizvodnju električne energije u postrojenjima u kojima se upotrebljavaju sljedeće tehnologije za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora: vjetar na kopnu, solarna fotonaponska tehnologija, hidroelektrična tehnologija i plinovi iz postrojenja za pročišćavanje otpadnih voda. Baš kao i u Odluci C(2016) 2726 Komisija je napomenula da bi u slučaju tehnologija prihvatljivih za taj program nivelirani trošak energije bio viši od očekivane tržišne cijene električne energije. Bez potpore i pod uobičajenim tržišnim uvjetima neto sadašnja vrijednost za projekte obnovljive energije stoga bi bila negativna. Komisija je zaključila da bez potpore projekti koji se financiraju iz programa ne bi bili financijski održivi.

(34) Ministarskom uredbom od 14. veljače 2017. uveden je poseban program za male otoke. Ukupno 20 otoka, od kojih 14 pripada Siciliji, nisu priključeni na električnu mrežu na kopnu. Površina im iznosi više od jednog kvadratnog kilometra, nalaze se više od 1 km od kopna i imaju najmanje 50 stanovnika. U svrhu energetske tranzicije za svaki su otok utvrđeni konkretni ciljevi za 2030. povezani s električnom i toplinskom energijom. Pristup se odobrava za izgradnju novih te poboljšanje i reaktivaciju postojećih postrojenja za proizvodnju električne energije s kapacitetom od najmanje 0,5 kW koja su počela s radom od 15. studenoga 2018. nadalje i koja su priključena na električnu mrežu otoka i napajaju se iz lokalno dostupnih obnovljivih izvora. Korisnici primaju poticajnu cijenu za električnu energiju isporučenu u mrežu te poticajnu premiju za električnu energiju proizvedenu i odmah potrošenu na toj lokaciji.

(35) Ritiro Dedicato („RID") mehanizam je za uključivanje proizvođača na tržište električne energije koja se isporučuje u mrežu. Riječ je o prodaji električne energije GSE-u i tim se zamjenjuju sve druge ugovorne obveze povezane (među ostalim) s uslugama distribucije i prijenosa te energije. Za RID su prihvatljiva postrojenja snage manje od 10 MW, ali i postrojenja bilo koje snage ako se napajaju iz [solarne energije, energije vjetra, energije plime i oseke, energije valova, geotermalne energije ili hidrauličkih izvora ograničenih na postrojenja za proizvodnju energije iz toka vode ili] drugih obnovljivih izvora, pod uvjetom da su u vlasništvu proizvođača za vlastitu potrošnju. RID je alternativa poticajima koji se odobravaju u okviru drugih programa uspostavljenih ministarskim uredbama od 5. srpnja 2012., 6. srpnja 2012., 23. lipnja 2016. i 4. srpnja 2019.

(36) Scambio sul Posto („SSP") omogućuje novčanu isplatu razlike između vrijednosti povezane s električnom energijom isporučenom u mrežu i vrijednosti povezane s električnom energijom preuzetom i potrošenom u razdoblju koje nije razdoblje u kojem je ta električna energija proizvedena. Obuhvaća postrojenja koja su s radom počela najkasnije 31. prosinca 2014. ako se napajaju iz obnovljivih izvora ili iz visokoučinkovite kogeneracije (HE CHP) čija je snaga najviše 200 kW te postrojenja kapaciteta do 500 kW ako se napajaju iz obnovljivih izvora i počela su s radom od 1. siječnja 2015. nadalje. SSP je alternativa poticajima koji se odobravaju u okviru drugih programa uspostavljenih ministarskim uredbama od 5. srpnja 2012., 6. srpnja 2012., 23. lipnja 2016. i 4. srpnja 2019.

(37) Komisija primjećuje da je natječaj za dobivanje poticaja sastavni dio programa koji su uspostavljeni ministarskim uredbama od 23. lipnja 2016. i 4. srpnja 2019.

(38) Komisija primjećuje da se razina tržišnog natjecanja u pogledu korištenja programa uspostavljenih ministarskim uredbama od 23. lipnja 2016. i 4. srpnja 2019. povećala s obzirom na velik broj podnositelja prijave i ponuda za proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora. Stoga Komisija smatra da postrojenje za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora koje se financira iz novijih programa posluje u konkurentnom okruženju.

(39) Kad je riječ o preostalim trima programima, tj. programu uspostavljenom Ministarskom uredbom od 14. veljače 2017., RID-u i SSP-u, Komisija ni po kojoj osnovi ne može zaključiti da su njihovi korisnici izloženi konkurentskom pritisku. Neke njihove značajke, kao što su poticajna cijena ili činjenica da proizvedenu energiju kupuje GSE, slične su značajkama drugih programa analiziranih u odluci iz 2012.

4. **ZAKLJUČCI**

(40) S obzirom na prethodno razmotrene čimbenike trebalo bi smatrati da su uvjet izravne izloženosti tržišnom natjecanju iz članka 34. Direktive 2014/25/EU naručitelji ispunili u pogledu proizvodnje i veleprodaje električne energije iz obnovljivih izvora na temelju programa uvedenih u Italiji ministarskim uredbama od 23. lipnja 2016. i 4. srpnja 2019.

(41) Nadalje, budući da se smatra da je uvjet neograničenog pristupa tržištu ispunjen, Direktiva 2014/25/EU ne bi se trebala primjenjivati kada naručitelji dodjeljuju ugovore kojima se namjerava omogućiti proizvodnja i veleprodaja električne energije iz obnovljivih izvora na temelju programa uvedenih u Italiji ministarskim uredbama od 23. lipnja 2016. i 4. srpnja 2019., ali ni kada organiziraju projektne natječaje za obavljanje takve djelatnosti u tom zemljopisnom području.

(42) S obzirom na prethodno razmotrene čimbenike trebalo bi se smatrati da uvjet izravne izloženosti tržišnom natjecanju iz članka 34. Direktive 2014/25/EU naručitelji nisu ispunili u pogledu proizvodnje i veleprodaje električne energije iz obnovljivih izvora na temelju programa CIP6, CV/GRIN, CE, TO, programa uvedenog Ministarskom uredbom od 14. veljače 2017., programa RID i SSP. Stoga bi se Direktiva 2014/25/EU i dalje trebala primjenjivati kada naručitelji dodjeljuju ugovore kojima se namjerava omogućiti obavljanje te djelatnosti u Italiji te kada organiziraju projektne natječaje za obavljanje takve djelatnosti u tom zemljopisnom području.

(43) S obzirom na prethodno razmotrene čimbenike trebalo bi se smatrati da su uvjet izravne izloženosti tržišnom natjecanju iz članka 34. Direktive 2014/25/EU naručitelji ispunili u pogledu proizvodnje i veleprodaje električne energije iz obnovljivih izvora u Italiji, osim u slučaju Sicilije.

(44) S obzirom na to da bi proizvodnja električne energije iz obnovljivih izvora obuhvaćena programima CIP6, CV/GRIN, CE, TO, programom uvedenim Ministarskom uredbom od 14. veljače 2017., programima RID i SSP i dalje trebala podlijegati Direktivi 2014/25/EU, napominje se da bi s ugovorima o javnoj nabavi kojima je obuhvaćeno više djelatnosti trebalo postupati u skladu s člankom 6. te direktive. To znači da je, ako naručitelj sudjeluje u „mješovitoj" javnoj nabavi, odnosno javnoj nabavi namijenjenoj za podršku obavljanja djelatnosti izuzetih od primjene Direktive 2014/25/EU i djelatnosti koje nisu izuzete od nje, potrebno uzeti u obzir djelatnosti za koje je ugovor prvenstveno namijenjen. U slučaju takve mješovite javne nabave, kojoj je svrha prvenstveno podržavanje djelatnosti koje nisu izuzete, primjenjuju se odredbe Direktive 2014/25/EU. Ako je objektivno nemoguće utvrditi kojoj je djelatnosti ugovor prvenstveno namijenjen, ugovor se dodjeljuje u skladu s pravilima navedenima u članku 6. stavku 3. Direktive 2014/25/EU.

(45) Podsjeća se da je člankom 16. Direktive 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([11]) o dodjeli ugovorâ o koncesiji predviđeno izuzeće iz primjene te direktive za koncesije koje dodjeljuju naručitelji kad je, za državu članicu u kojoj će se takva koncesija izvršavati, na temelju članka 35. Direktive 2014/25/EU utvrđeno da je djelatnost izravno izložena tržišnom natjecanju u skladu s člankom 34. te direktive. Budući da je utvrđeno da je djelatnost proizvodnje i veleprodaje električne energije iz obnovljivih izvora na temelju programa uvedenih u Italiji ministarskim uredbama od 23. lipnja 2016. i 4. srpnja 2019. izravno izložena tržišnom natjecanju, ugovori o koncesiji kojima se namjerava omogućiti obavljanje tih djelatnosti u Italiji (osim u Siciliji) bit će izuzeti iz područja primjene Direktive 2014/23/EU.

(46) Kada postrojenja prestanu primati potporu iz programa CIP6, CV/GRIN, CE, TO, programa uvedenog Ministarskom uredbom od 14. veljače 2017., programa RID i SSP, odredbe Direktive 2014/25/EU više se ne bi trebale primjenjivati na njih jer će se smatrati da su izložena tržišnom natjecanju.

(47) Ova se Odluka temelji na pravnom i činjeničnom stanju od travnja 2017. do svibnja 2020. kako proizlazi iz informacija koje su dostavili podnositelj zahtjeva i talijanska tijela te iz javno dostupnih informacija. Može se revidirati ako zbog bitnih promjena pravnog ili činjeničnog stanja uvjeti za primjenjivost članka 34. Direktive 2014/25/EU više ne budu ispunjeni,

([11]) Direktiva 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o dodjeli ugovorâ o koncesiji (SL L 94, 28.3.2014., str. 1.).

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Direktiva 2014/25/EU ne primjenjuje se na ugovore koje dodjeljuju naručitelji, a kojima se namjerava u Italiji omogućiti obavljanje proizvodnje i veleprodaje električne energije iz obnovljivih izvora na temelju programa uvedenih ministarskim uredbama od 23. lipnja 2016. i 4. srpnja 2019.

Članak 2.

Direktiva 2014/25/EU i dalje se primjenjuje na ugovore koje dodjeljuju naručitelji, a kojima se namjerava u Italiji omogućiti obavljanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora za koju se prima potpora iz bilo kojeg od sljedećih programa potpore:

(a) programa Comitato Interministeriale Prezzi del 29 aprile 1992 (CIP6);

(b) mehanizma zelenih certifikata ili GRIN;

(c) sustava energetskih računa;

(d) programa sveobuhvatne tarife;

(e) programa uvedenog Ministarskom uredbom od 14. veljače 2017.;

(f) mehanizma Ritiro Dedicato;

(g) programa Scambio sul Posto.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena Talijanskoj Republici.

Sastavljeno u Bruxellesu 28. srpnja 2020.

Za Komisiju
Thierry BRETON
Član Komisije